

[Kammersgaard.]

Man var den Gang fra alle Sider i Udvalget stemt for, at Ministeren skulde foranledige, at det i Henhold til Lov af 6. Maj 1921 oprettede Tilsynsraad skulde have Indflydelse paa Plejhjemmenes Godkendelse og for øvrigt ogsaa Pligt til at drage Omsorg for, at Plejhjemmene blev undergivet den fornødne Kontrol.

Jeg ønsker ved denne Lejlighed at udtale, at vi endnu ikke indenfor Tilsynsraadet har mærket noget til, at Ministeren har gjort noget for at imødekomme disse Ønsker fra Udvalgets Side, som Ministeren for øvrigt gav sin fulde Tilslutning her i Salen. Jeg ved, at der fra Direktørens Side er gjort et Arbejde for at faa hele dette Tilsyn planlagt, men der er, som sagt, til Dato ikke kommet noget ud af det, og da jeg er bange for, at den højtærede Sundhedsminister skal lade hele denne Sag gaa i Glemmebogen, bringer jeg derfor nu Sagen i den højtærede Ministers Erindring i Haab om, at der maa blive gjort noget for at fremskaffe et effektivt Tilsyn med Familieplejen.

Det er ikke min Mening ved denne Lejlighed at ville angribe Familieplejen i Almindelighed, men der er adskillige Brøst derved, og der kunde indvendes adskilligt mod den Maade, hvorpaa Tilsynet med Familieplejen finder Sted; og jeg tror, at hvis der skal skaffes Arbejdsro for denne Form af Sindssygepleje, saa vil det være nødvendigt, at der snarest muligt bliver givet officielle Regler for, hvordan den i den kommende Tid skal finde Sted.

Samtidig ønsker jeg at spørge den højtærede Minister, hvornaar vi kan vente, at Hvedholm Slot kan tages i Brug til Sindssygepleje, idet der har været en underlig Stilhed om hele dette Spørgsmaal. Og endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han agter at gaa videre med Arbejdet for Augustenborg Slots Omdannelse til Sindssygehospital. Ude i det praktiske Liv hører man ikke sjældent det Spørgsmaal fremsat, om der ikke snart bliver skaffet mere Plads paa Sindssygehospitalet.

Endelig ønsker jeg at henlede den højtærede Sundhedsministers Opmærksomhed paa Plejecentralen i Dalstrup ved Grenaa. Jeg tør vel gaa ud fra, at det er almindelig

kendt, at Ejendomsforholdene vedrørende denne Plejecentral er ganske ejendommelige. Den ejes af fire Kommuner og var oprindelig Fattiggaard og Tvangsarbejdsanstalt. Det viste sig, at den ikke med rimeligt Udbytte kunde drives som saadan, hvorfor den i 1903 blev omdannet til Plejeanstalt for sindssyge, men fremdeles saaledes, at Ledelsen blev varetaget af Repræsentanter for de fire Kommuner, som ejede Anstalten.

Der er for Tiden Plads til ca. 120 Patienter paa Anstalten, og Forholdet er, saa vidt jeg ved, det, at Staten betaler 2 Kr. 75 Ø. daglig for hver Patient, uanset om Patienternes Antal gaar over eller under det normale Antal. Denne Indtægt har de fire Kommuner altsaa, plus Indtægten af Forpagtningsafgiften af det Areal, som hører til Anstalten — det er ca. 70 Tønder Land — og desuden det Arbejde, som Patienterne kan yde. For disse samlede Indtægter holdes Anstalten altsaa gaaende. Anstalten er samtidig Central for den kontrollerede Familiepleje for Mænd paa Djursland.

Jeg ønsker ved denne Lejlighed at rette det Spørgsmaal, om ikke dette udviklede Forhold kunde trænge til en Forandring, og om Sundhedsministeren ikke mener, at det vilde være rigtigt, at Staten overtog denne Central, saadan at det blev Staten, der kom til at eje den og lede den og den dermed forbundne Familiepleje.

Jeg skal ikke undlade at meddele, at jeg i de sidste Dage har faaet nogle Oplysninger, der viser, at den Ledelse, denne Central er undergivet, ikke i enhver Henseende virker heldigt. Uden at nævne Navne hverken paa Patienter eller paa den, der har givet mig disse Meddelelser — Meddelelserne staar i øvrigt til Medlemmernes Tjeneste —, skal jeg oplyse, at Meddelelserne vedrører en Patient, der har været i længere Tid paa Anstalten, og som ogsaa har været ude i Familiepleje og senere har været tilbage paa Anstalten, og som har vist sig at være noget vanskelig at have med at gøre. Meddelelsen oplyser, at for en Maanedes Tid siden havde han en Samtale om denne Patient med Inspektør Andersen — en Mand, som jeg har den største Agtelse for —, og Inspektøren forklarede da, at Patientten for 2—3 Maaneder siden var udskrevet fra Anstalten. Da Meddelelsen saa